

Lisää 2. Tim. 2:sta?
www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/2Tim/02VA.htm

Arvoisa Sisärengaslainen,

Kirjeen toisessa luvussa Paavali rohkaisee ja neuvoo Timoteusta vaikeassa työssä seurakunnan johtajana.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Vahvistakoon siis Kristuksen Jeesuksen armo sinua, poikani! Kaikki, mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, sinun tulee uskoa luotettaville ihmisille, jotka pystyvät myös opettamaan muita. (2. Tim. 2:1-2)

Apostolin tärkeä tehtävä oli pitää huolta siitä, että hänen perustamansa seurakunnat voisivat hyvin, kun hän jatkoi matkaansa muualle. Siksi hän asetti seurakuntiin sopivat johtajat. Efesokseen hän oli asettanut "monien todistajien läsnä ollessa" johtajaksi

nuoren Timoteuksen (1. Tim. 4:14; 2. Tim. 1:6), ja nyt Paavali pitää huolta siitä, että Timoteus vuorostaan pitää huolta oikean opetuksen jatkumisesta uskomalla seurakunnan johtajan tehtävän luotettaville miehille.

Kärsi sinäkin vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen kelpo sotilas. Ei kukaan sotilaana palveleva sekaannu jokapäiväisen elämän toimiin, jos haluaa, että päällikkö on häneen tyytyväinen. Ei myöskään urheilija saa voitonseppelettä, ellei hän kilpaile sääntöjen

mukaisesti. Maamiehen, joka raskaan työn tekee, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta. Mieti sanojani! Herra kyllä antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen. (2. Tim. 2:3-7)

Paavali käyttää kolmea vertauskuvaa puhuessaan vaivannäöstä, joka kuuluu seurakunnan viran hoitamiseen. Ensinnäkin Timoteusta verrataan sotilaaseen. Sotilaan työ oli kokopäivätoimista päällikön palvelemista, ja sotilaan työstä sai palkan. Samoin tulee seurakunnan viranhaltijan palvelu ja nähdä vaivaa kokopäivätoimisesti kantamatta huolta jokapäiväisistä elämän toimista. Muuallakin kirjeissään Paavali vertaa omaa virkaansa (1. Kor. 9:7; 2. Kor. 6:7 ja 10:3-5) tai yleensä kristityn elämää

(Ef. 6:11-17) sotilaan työhön. Toiseksi Paavali puhuu kilpaurheilijasta, jonka täytyy kilpailla sääntöjen mukaan. Myös 1. Kor. 9:24-27 ja Fil. 3:14 Paavali käyttää urheilijoiden vaivannäköä vertauskuvana, näissä kohdissa yleensä kristilliseen elämään liittyen. Kolmanneksi seurakunnan viranhaltijaa verrataan maamieheen, joka saa ensin itse nauttia oman vaivannäkönsä hedelmistä. Vastaava opetus on myös 1. Kor. 9:7-14 ja 1. Tim. 5:18.

Muista, että Jeesus Kristus, Daavidin jälkeläinen, on herätetty kuolleista, niin kuin minä julistan. Hänen vuokseen minä kärsin, olen vieläpä kahleissa kuin rikollinen. Mutta Jumalan sana ei ole kahleissa. Siksi kestä mitä tahansa Jumalan valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen, jonka Kristus Jeesus on hankkinut, ja sen mukana ikuisen kirkkauden. (2. Tim. 2:8-10)

Kristittyinä eläminen, mutta erityisesti viran hoitaminen merkitsee osallisuutta Kristuksen kärsimyksiin. Sen Paavali oli saanut monta kertaa kokea, ja nytkin hän oli vankina. Mutta kärsimykset eivät kuitenkaan lannistaneet Paavalia, päinvastoin. Hän ymmärsi, että Kristuksen kärsimysten osallisuus vakuutti tulevasta osallisuudesta hänen elämäänsä ja ylösnousemukseensa. Sitä paitsi Paavalin kahlehtiminen ei voinut estää hänen työnsä menestymistä, sillä

Jumalan sanaa ei voi kahlehtia. Olihan Paavali esimerkiksi Filippin vankilassa saanut julistaa evankeliumin vanginvartijalle, joka perheineen kääntyi kristityksi (Apt. 16:27-32) ja Roomassa ollessaan vankina hän julisti kenenkään estämättä Jumalan valtakuntaa (Apt. 28:30-31). Paavalin oma kärsimys ja sen taustalla tietysti Kristuksen kärsimys asetetaan nyt Timoteukselle esikuvaksi oikeasta vaivannäöstä.

Tämä sana on varma:

- Jos olemme hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää.

Jos kestämmme lujina, saamme myös hallita hänen kanssaan.

Jos kiellämme hänet, myös hän on kieltävä meidät.

Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä omaa olemustaan hän ei voi kieltää. (2. Tim. 2:11-13)

Kristuksen kanssa kuoleminen ja eläminen viittaa kasteeseen, jossa meidät haudattiin Kristuksen kuolemaan ja herätettiin uuteen elämään (Room. 6:3-5; Kol. 2:12). Nyt meidän on tarkoitus elää Kristuksen omina tunnustaen hänet herraksemme. Usein

joudumme kuitenkin itkemään omaa heikkouttamme ja uskottomuuttamme Vapahtajaamme kohtaan. Silloin on hyvä muistaa, ettei meidän uskottomuutemme tee Kristuksen uskottomuutta tyhjäksi, vaan hän antaa anteeksi uudestaan ja uudestaan.

Muistuta tästä kaikkia ja varoita heitä vakavasti Jumalan nimessä, etteivät he riitelisi. Sellaisesta ei ole mitään hyötyä, vaan se koituu kuulijoiden turmioksi. Pyri kaikin voimin osoittautumaan Jumalan silmissä luotettavaksi työntekijäksi, joka ei häpeä työtään ja joka opettaa totuuden sanaa oikein. Vältä epäpyhiä ja tyhjänpäiväisiä puheita, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle ja heidän oppinsa leviää kuin syöpä. Heidä ovat Hymenaios ja Filetos, jotka ovat eksyneet pois totuudesta ja väittävät, että ylösnousemus on jo tapahtunut. Näin he saattavat joidenkin uskon luhistumaan. Mutta Jumalan laskema perustus pysyy lujana, ja siinä on merkinä nämä sanat: "Herra tuntee omansa" ja "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka lausuu Herran nimen". (2. Tim. 2:14-19)

Selvää on, että seurakunnan sisälläkin on niitä, jotka ovat oppiin liittyvistä asioista eri mieltä. Oppikiistat eivät saa kuitenkaan johtaa riitelystä, sillä se ei hyödytä mitään. Parempi on itse opettaa totuuden sanaa oikein ja antaa sanan tehdä tehtävänsä. Hymenaios ja Filetos edustivat harhaoppia, jonka mukaan ei ollut odotettavissa ruumiin

ylösnousemusta. Heidän mukaansa ylösnousemus oli jo lopullisesti tapahtunut hengellisellä tasolla. Myös jotkut Korintissa edustivat samanlaista käsitystä (1. Kor. 15:12). Harhaopeista huolimatta Jumalan laskema perustus, jolle koko seurakunta rakentuu, kuitenkin pysyy vahvana.

Suuressa taloudessa ei ole vain kultaisia ja hopeisia astioita, vaan myös puusta ja savesta tehtyjä. Toiset on tarkoitettu arvokkaaseen, toiset arkiseen käyttöön. Siitä, joka puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta, tulee arvokkaaseen käyttöön sopiva astia, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen ja kaikkiin hyviin tarkoituksiin käyttökelpoinen. (2. Tim. 2:20-21)

Ei voi odottaa, että seurakunnassa, Jumalan "suuressa taloudessa", kaikki olisivat yhtä hyvin perillä oikeasta opista tai elämältään

yhtä nuhteettomia. Astioita on sekä arkista että arvokasta käyttöä varten. Kristityissä on monenlaista puutteellisuutta, mikä ei

tietenkään ole tavoiteltavaa. Tarkoitus olisi puhdistautua kaikesta väärästä ja niin tulla

Jumalalle hyödyllisemmäksi.

Karta nuoruuden kiihkoa ja pyri tasapuolisuuteen, uskoon, rakkauteen ja rauhaan niiden kanssa, jotka vilpittömin sydämin pyytävät avukseen Herraa. Pysy erossa typeristä ja asiattomista väittelyistä; sinähän tiedät, että niistä syntyy riitoja. Herran palvelija ei saa riidellä, vaan hänen on oltava ystävällinen kaikille, taitava opettamaan ja kärsivällinen, niin että hän lempeästi ojentaa vastustelevia. Ehkäpä Jumala antaa heidän mielensä muuttua, niin että he tulevat tuntemaan totuuden ja selviävät Paholaisen ansasta, johon tämä on heidät vanginnut pakottaakseen heidät tahtoonsa. (2. Tim. 2: 22-26)

Vielä Paavali antaa Timoteukselle ohjeita oikeasta suhtautumisesta toisinajattelevia kohtaan. Nuoruuden intoon liittyy ehkä vääräkin kiihko, joka johtaa turhaan kiistelyyn. Paavali kehottaa lempeään vastustajien ojentamiseen. Sen kautta

Jumala itse vaikuttaa mielenmuutoksen harhaan joutuneitten sydämessä ja vapauttaa heidät Paholaisen kahleesta, jollainen harhaoppi on.

Pähkäiltävää:

- Mitä yhteistä on urheilijan valmentautumisessa ja kristityn elämässä?
- Miten pitäisi suhtautua seurakunnan sisällä oleviin ristiriitoihin?